

Referanser: KR 64/20

Arkivsak: 20/03550-1

Mer himmel på en truet jord - Den norske kirkes arbeid med klima, miljø og bærekraft mot 2030

Sammendrag

Kirkemøtet 2017 ba i sak KM 16/17 om at det forberedes en sak om fremdrift og måloppnåelse på kirkens arbeid med klima og miljø til Kirkemøtet i 2021. Denne saken presenteres status for arbeidet og føringer for veien videre. Klimafotavtryksanalyse for 2017, som viser at Den norske kirke ikke har redusert sine utslipp fra 2012 til 2017, er et viktig bakgrunnsdokument for del to av saken. Saken har fire deler: En del om teologi og tenkning knyttet til klima og miljø, en del om hvordan Den norske kirke skal redusere sine utslipp, en del om kirkens samfunnsansvar og påvirkningsmuligheter, og en om å utfordre enkeltmennesker til erkjennelse, omvendelse og endret atferd.

Forslag til vedtak

Menneskers handlinger truer livet på jorden. Kirken er kalt til omsorg for alt det skapte. Derfor vil Kirkemøtet:

- Styrke den teologiske bevisstheten om klima, miljø og bærekraft
  - Aktualisere forvalteransvaret i møte med dagens klima- og miljøutfordringer i kirkens forkynnelse og diakoni
  - Styrke kompetansen blant ansatte om kirkens bidrag til å nå bærekraftsmålene
- Redusere Den norske kirkes egne utslipp og miljøbelastning gjennom å:
  - kutte klimautslipp fra reisevirksomhet med 53 % innen 2030
  - prioritere bærekraft og utslippsreduksjoner i forvaltning av kirkebygg, og vektlegge klimafotavtrykk ved nye kirkebygg.
  - Stille krav om bærekraft ved alle innkjøp og anskaffelser
  - utvikle en arbeidsgiverpolitikk som fremmer bærekraft
  - bruke egen kapital til å fremme bærekraft
  - gjøre Den norske kirke klimanøytral fra 2030 ved at virksomheten kompenserer for sine utslipp
- Påvirke politikk og handlingsmønster. Herunder:
  - Utfordre norske myndigheter til å oppfylle forpliktelsene som ligger i Parisavtalen og bærekraftsmålene.

- Øke bevisstheten om og vern av biologisk mangfold, både i eget arbeid og politisk påvirkningsarbeid
  - I nært samarbeid med Kirkens Nødhjelp og de økumeniske organisasjonene ha særlig oppmerksomhet på internasjonalt samarbeid og solidaritet
  - Lytte til urfolks kunnskap og erfaringer og prioritere av naturvern i sårbare områder
- Utfordre til erkjennelse, omvendelse og endret atferd i møte med et truet skaperverk
    - Tilby bibelstudier og samtalegrupper om teologiske perspektiver på klima- og miljø.
    - Stimulere til handlingsalternativer, slik som gjenbruksbutikker, bytte- og utlånsordninger og klimavennlige arrangementer i lokalsamfunnet

Samisk kirkeråds innspill til vedtakspunkt til sak på Kirkemøtet 2021:

Under svart kulepunkt «*Redusere Den norske kirkes egne utslipp og miljøbelastning gjennom å:*»

Nytt strekpunkt:

- Utfordre myndigheter til å bytte ut brutto nasjonalprodukt med alternative økonomiske indikatorer som måler økologiske og sosiale effekter.

Tillegg til strekpunktet «*bruke egen kapital til å fremme bærekraft*»

Endret strekpunkt:

- Bruke egenkapital til å fremme bærekraft ved å følge *Retningslinjer for samfunnsansvarlig finansforvaltning (KR 9/18)*.

Under svart kulepunkt «*Påvirke politikk og handlingsmønster. Herunder:*»

Endret strekpunkt:

- *Utfordre myndigheter til å lytte til urfolks kunnskap og erfaringer og utfordre til å prioritere vern av sårbare naturområder.*

Saksorientering

Bakgrunn

Engasjementet for sosialetikk og vern om skaperverket har stått sterkt i Den norske kirke i lang tid: Kirken har i tiår «vært en pådriver for en radikal miljø- og klimapolitikk. Både Bispemøtet og Kirkemøtet har produsert en rekke utredninger og fattet omfattende vedtak om forbruk og rettferd, skaperverk og bærekraft, klima og internasjonal solidaritet.»¹ Uttalelsene «Forbrukersamfunn som etisk utfordring» (Bispemøtet 1992), «Forbruk og rettferd» (Kirkemøtet 1996), «Truet liv - troens svar» (Kirkemøtet 2007) og det økumeniske samarbeidsprosjektet «Skaperverk og bærekraft» (2008-2016) er bare noen av milepælene for dette. Både egne initiativ og tiltak, utstrakt samarbeid og bygging av nettverk har vært del av Den norske kirkes arbeid. En del av dette er beskrevet på nettsiden www.gronnkirke.no, og det er laget en egen bakgrunnsartikkel til denne kirkemøtesaken som innføring og videre lesning.

¹ Jan Arild Holbek *Rådet som forandret kirken - Kirkerådets 50-årige historie*, s. 95-96. Tom Sverre Tomren har gått nærmere inn på dette i sin doktoravhandling og boken *Kyrkje, miljø og berekraft* (Embla Akademisk 2019).

Bakgrunnen for dette langvarige engasjementet er et dystert bilde av jordens tilstand. I mai 2019 offentliggjorde FNs naturpanel en omfattende rapport om tilstanden til verdens biomangfold og økosystemer². Den slår fast at menneskelig aktivitet truer én million arter og viser blant annet at mennesker har gjort betydelige endringer på tre fjerdedeler av jordens landoverflate. Samme år viste nye rapporter fra FNs klimapanel at klimaendringene går stadig raskere, til tross for at FNs klimamøte i Paris i 2015 vedtok å jobbe for en begrensning av jordas oppvarming til under 2 grader. Forskere slår fast at alle mennesker vil bli berørt av endringene man nå ser³. I mange områder vil det bli langt vanskeligere å produsere mat. Jordens klima vil bli mer ekstremt. Tørre områder blir tørrere, og våte områder vil bli våtere. Det vil føre til en økning av klimaflyktninger og økt fare for konflikter om knappe ressurser. De fattigste rammes hardest og tidligst. Fattigdomsbekjempelsen vil bli satt langt tilbake, og FNs bærekraftsmål kan bli umulige å nå. Forskere peker på en rekke andre problemområder og kritiske grenser for jordkloden som er avgjørende for å unngå katastrofer⁴: Her nevnes det ved siden av klimaendringer og tap av biomangfold: et skadet ozonlag, arealbruksendringer, tilgang til ferskvann, havforsuring, overforbruk av fosfor og nitrogen, aerosoler/luftforurensing og kjemisk forurensing⁵.

FNs bærekraftsmål er verdens felles arbeidsplan for å utrydde fattigdom, bekjempe ulikhet og stoppe klimaendringene innen 2030. Det er i alt 17 mål og 169 delmål. Målene skal fungere som en felles global retning for land, næringsliv og sivilsamfunn.

Felles for alle ovennevnte problemer er at de er forårsaket eller påskyndet av menneskelig aktivitet. I tillegg kommer andre menneskerelaterte problemer som befolkningsvekst, redusert tilgang til mat, flukt fra land til by, væpnede konflikter, og økende forskjeller mellom fattige og rike. Alt dette må sees i sammenheng. Derfor vedtok verdenssamfunnet gjennom FN i 2015 bærekraftsmålene som en felles global agenda frem mot 2030⁶. Samme år ble det på FNs klimatoppmøte i Paris inngått en avtale som skal få verdens utslipp raskest mulig til å synke og holde temperaturøkningen under 2 grader. Etter 2050 er målet netto nullutslipp⁷. Tall fra Carbon Footprint of Nations⁸ og FNs Global Environmental Outlook⁹ viser at ressursforbruket i industrialiserte land må ned til en tiendedel for å frigjøre ressurser til utvikling av land i Sør. I Norge må CO₂-utslipp dermed reduseres fra 10 tonn til 1 tonn pr. person. Samtidig slås det fast at nordmenns privatforbruk de siste 20 årene hadde vokst med 70 %. Denne tendensen har fortsatt til 2020. Til tross for at man har forpliktet seg til utslippsreduksjon av klimagasser, har Norges utslipp økt med 1,1 % fra 1990 til 2018, mens det har sunket med 27 % i Sverige og over 23 % i EU¹⁰.

Et skaperverk i krise utfordrer Den norske kirke: Hvordan møte slike altomfattende trusler mot livsvilkår på jorden i kirkens teologiske refleksjon, egen praksis og som stemme i det offentlige rom?

² <https://www.miljodirektoratet.no/aktuelt/nyheter/2019/mai-2019/naturpanelet-akselererende-og-alvorlig-utvikling-for-naturen/>

³ <https://energiogklima.no/nyhet/ny-rapport-fra-klimapanelet-klimaendringene-gar-stadig-raskere/>

⁴ Forskere bruker begrepet "planetary boundaries", et konsept som beskriver jordens ni viktigste tålegrenser for fremtidig menneskelig aktivitet og utvikling, deriblant klima og biodiversitet. Konseptet ble utviklet 2009 av en internasjonal forskningsgruppe ledet av Stockholm Resilience Centre.

⁵ <https://www.eea.europa.eu/soer/2020/soer-2020-visuals/status-of-the-nine-planetary-boundaries/view>

⁶ Se <https://www.fn.no/Om-FN/FNs-baerekraftsmaal>

⁷ <https://no.wikipedia.org/wiki/Parisavtalen#M%C3%A5l>

⁸ Analysen *Carbon footprint of nations: a global, trade-linked analysis* ble publisert 2009 av norske forskningsmiljøer. Den beregner nasjoners klimafotavtrykk Se <https://pubs.acs.org/doi/full/10.1021/es803496a#>

⁹ FNs Global Environmental Outlook er en jevnlig utgitt omfattende hovedrapport fra FNs miljøprogram. Den sjette rapporten ble utgitt i 2019, den femte i 2012. Den bekrefter de samme hovedutfordringene med klimaendringer, tap av biologisk mangfold, osv. som andre rapporter. Se <https://edition.cnn.com/2019/03/13/health/un-global-environment-outlook-report/index.html>

¹⁰ <https://energiogklima.no/klimavakten/norges-utslipp/>

Styrke den teologiske bevisstheten om klima, miljø og bærekraft

Gud skapte mennesket som del av en helhet, hele skaperverkets fellesskap. Bibelens skapelsesfortellinger gir en grunnleggende verdi til dette fellesskapet. Alt levende er vevet sammen. Alt har verdi i seg selv. Jordmennesket (hebraisk *adam* av *adama*), som også er skapt i Guds bilde, hører uløselig sammen med resten av den skapte verden. På denne måten er både Gud og skaperverket grunnleggende sett relasjonelle. For kirken er derfor klima, miljø og bærekraft relasjonelle anliggender. Det handler om vår relasjon til naturen, til våre medmennesker, til oss selv og til Gud.

I skapelsesfortellingen i 1 Mos 2 skal mennesket tjene og verne det det selv er en del av. Menneskets rolle som forvalter med ansvar overfor Gud og alt det skapte er en grunntanke i bibelske tekster. Det betyr imidlertid ikke at mennesket er satt til å dominere resten av skaperverket. I dag erkjenner vi de problematiske sidene ved vår egen arv når det gjelder slike fortolkninger. Å ta forvalteransvar krever visdom, ydmykhet og kunnskap, samt en dyp forståelse av kretsløpene mennesker er del av. Det gir ikke mennesker en status som tillater ødeleggelsen av andre skapningers livsgrunnlag og dermed en fremmedgjøring av oss selv fra det og dem vi hører sammen med¹¹.

Ivaretagelse av skaperverket er integrert i mange av Jesu bilder og lignelser. Han pekte på Guds omsorg for ravnene, liljene og gresset (Luk 12,22) og løftet fram gjeteren som verner om sauene (Joh 10). I Markusevangeliet formuleres misjonsbefalingen som å «forkynne evangeliet for alt som Gud har skapt» (Markus 16,15). Bibelske tekster setter også ord på det ødelagte i skaperverket. Paulus skriver at alt det skapte sukker og stønner mens det venter på Guds frelse (Rom 8, 19-23). Håpet om forsoning og helbredelse er kraftfullt uttrykt i Kolosserbrevet: «For i ham ville Gud la hele sin fylde ta bolig, og ved ham ville Gud forsone alt med seg selv, det som er på jorden, og det som er i himmelen, da han skapte fred ved hans blod på korset» (Kol. 1, 15-20). Denne teksten understreker hvordan Guds kjærlighet omfatter mennesket så vel som alt det andre skapte, og knytter det sammen med i et radikalt håp om nyskapelse og framtid.

Kirkens engasjement for miljø og klima er bibelsk forankret, står i en lang tradisjon av trospraksiser og bekreftes gjennom globale økumeniske og interreligiøse fellesskap. Mange ulike kirkesamfunn, urfolksgrupper og internasjonale økumeniske organisasjoner som det Lutherske Verdensforbund (LVF) og Kirkenes Verdensråd (KV) har bidratt til å utvikle økoteologi og miljøetikk. Dette blir supplert av en rekke felles interreligiøse uttalelser og initiativer. Den norske kirke ønsker å bidra inn i dette i samhandling med andre aktører og trosfellesskap. Et godt eksempel er pave Frans' encyklika *Laudato Si*. Der utfordrer Paven blant annet Den katolske kirken til å bidra til en grasrotfolkebevegelse som står imot ødeleggelsen av skaperverket¹².

Kjærlighet til Gud og til alt det skapte forplikter til felles handling. Den norske kirke vil bidra med sin teologiske og etiske kompetanse til nødvendige omstillingsprosesser i tiåret fram mot 2030. Kirken vil utvide det menneskesentrerte perspektivet i sin teologi og praksis. Kirken vil fremme helhetstenkning som rommer både forståelsen av klimarettferdighet, et oppgjør med koloniale relasjoner til urfolk og land, uttrykk for økologisk sorg og fortvilelse, og håpsteget, livsmot og handlingsalternativer som bidrar til gode mellommenneskelige og økologiske relasjoner. Det skal være sammenheng i kirkens ritualer, fortellinger og offentlig stemme, mellom teologi, liturgi, og diakoni. Kirken skal vise vei til andre måter å leve i relasjon til alt levende, og jobbe for fred, rettferd, medbestemmelse og likeverd på tvers av menneskelig ulikhet.

Redusere Den norske kirkes egne utslipp og miljøbelastning

¹¹ Historikere som Lynn White jr. i artikkelen *The historical roots of our ecological crisis*, har i lang tid hevdet at en ensidig vektlegging av enkelte bibelvers som 1. Mo. 1, 28 er medansvarlig for en jord i krise

¹² National Catholic Reporter, <https://www.ncronline.org/news/earthbeat/vatican-office-invites-church-journey-total-sustainability-next-decade>, 17. Mai 2020.

Den norske kirkes engasjement har vært langvarig og mangfoldig: Kampanjer og aksjoner, kraftfulle vedtak og opprop, grønne menigheter, feiring av Skaperverkets dag, nedslag i gudstjeneste og liturgi, undervisning og diakoni. Internasjonalt er Den norske kirke, ikke minst gjennom økumeniske organisasjoner, Kirkens Nødhjelp og mange misjonsorganisasjoner, en betydelig aktør. Som profetisk stemme har kirken utfordret politiske beslutningstakere, egne samfunnsaktører og enkeltpersoner både nasjonalt og internasjonalt. Dette engasjementet må fortsette med tiltakende kraft de neste årene. Samtidig er kirken selv en stor organisasjon som er ansvarlig for konkrete klimagassutslipp. En kirke som ikke ser bjelken i sitt eget øye, er ikke troverdig. Den norske kirke må derfor kutte minst like mye i egne utslipp som man forventer at andre aktører og sektorer skal gjøre.

Stockholm Environment Institute har utarbeidet rapporten *Norway's Fair Share of meeting the Paris Agreement* på oppdrag fra bl.a. Kirkens Nødhjelp¹³. Den beregner Norges rettfærdige andel til den internasjonale klimadugnaden til minst 53 % utslippskutt innen 2030¹⁴. Dette innebærer at Den norske kirke må redusere sine utslipp tilsvarende. Den norske kirke har også tidligere erkjent at man bør stille tilsvarende reduksjons- og omstillingskrav til seg selv og sin egen organisasjon: Kirkemøtet vedtok i 2012 (KM 4/12) at det skulle utarbeides en egen klimamelding for Den norske kirke. Denne skulle konkretisere hvordan alle ledd i kirkens organisasjon kan bidra til å realisere kirkens ambisjoner for klima og bærekraft. Kirkerådets sekretariat utviklet en slik klimamelding i samarbeid med fagmiljøer i årene etter 2012¹⁵. Som del av dette ble det utført klimafotavtryksanalyser for Den norske kirke i 2012 og 2017, gjennom analyser av økonomisk aktivitet. Analysene for 2012 og 2017 viser nærmest identiske tall for totalutslipp: 107 000 tonn CO₂^e i 2012, og 109 000 tonn CO₂^e i 2017. Tross tydelig tale og stort engasjement evnet altså ikke Den norske kirke å redusere sine totalutslipp mellom årene 2012 og 2017. Dette viser hvor krevende det er å omsette ord om klima og miljø til handling. Den norske kirke må gjøre mer konkrete tiltak for å evne å redusere sine utslipp.

Nasjonalt og regionalt er det reisevirksomheten som dominerer, og fra 2012 til 2017 økte andelen utslipp fra reiser og transport fra 15 % til 18 % av Den norske kirkes totale utslipp. Totalt er det samtidig kategoriene forvaltning, drift og vedlikehold av kirkebyggene og energibruk knyttet til kirkebyggene som står for de høyeste utslippene¹⁶. Dette viser at en planmessig utslippsreduksjon i Den norske kirke bare er mulig gjennom samarbeid mellom sentralkirkelige og lokalkirkelige aktører. For å muliggjøre dette har Kirkerådet etablert et nasjonalt samarbeid med KA og Norges kirkevergelag om miljøledelse.

Flere av våre søsterkirker har et sterkt klimaengasjement. Både Svenska Kyrkan og Den lutherske kirken i Finland har vedtatt strategier for å gjøre kirken karbonnøytral innen 2030. Den lutherske kirken på Island er også i gang konkrete planer for kirkens klimaarbeid. Det samme Church of England og de lutherske kirkene i Tyskland, sammen med mange andre. Den norske kirkes planer fram mot 2030 korresponderer dermed godt med kirkelig klimaengasjement i våre naboland.

For å omsette ord til handling vil Kirkemøtet at Den norske kirke gjennomfører følgende:

Redusere klimautslipp fra reisevirksomhet med 53 % innen 2030

Som nevnt økte reiser og transports andel av Den norske kirkes totale utslipp fra 2012 til 2017. Konkrete mål og tiltak er nødvendige for å oppnå en reduksjon som svarer til anbefalingene fra FNs klimapanel. Kirkerådets sekretariat har tatt i bruk nye retningslinjer for reiser som skal redusere utslipp fra tjenestereiser med minst 53 % innen 2030.

---

¹³ Rapporten «*Norway's Fair Share of meeting the Paris agreement*» presenterer en utredning av hva som er Norges rettfærdige andel av nødvendige globale utslippskutt, samt Norges rettfærdige andel av kostnadene for at utviklingslandenes klimatilpasninger. Rapporten ble utarbeidet 2018 på oppdrag fra Kirkens Nødhjelp, Regnskogfondet, Naturvernforbundet og Forum for utvikling og miljø. Se https://www.kirkensnodhjelp.no/globalassets/lanserte-rapporter/2018/norways-fair-share-2018_web.pdf

¹⁴ <https://www.kirkensnodhjelp.no/nyheter/aktuelt/ny-rapport-norge-ma-halvere-utslippene-pa-hjemmebane/>

¹⁵ Firma MISA (Miljøsystemanalyse), nå del av Asplan Viak

¹⁶ Det vises til vedlagte Kirkerådssak om klimafotavtryksanalysene

Retningslinjene er utarbeidet innenfor dagens hovedtariffavtale. Virkemidlene i retningslinjene handler dels om bedre kompensasjon for ansatte som velger andre reisemåter enn fly, om økt bruk av videomøter og om at sekretariatet etter hvert år kompenserer for egne utslipp. For å redusere klimautslipp fra reisevirksomhet med 53 % innen 2030 må kirken på alle nivåer innføre retningslinjer for reising, både for ansatte og folkevalgte.

Stille krav om bærekraft ved alle innkjøp og anskaffelser

I sin klimafotavtrykksanalyse for 2017 beskriver Asplan Viak hvordan bidraget fra innkjøp av forbruksmateriell, utstyr og tjenester bidrar med 20 % til det totale klimafotavtrykket. Samlet er utslippene fra dette altså noe større enn utslippene fra transport og reiser, som utgjør 18 % nasjonalt. I anskaffelser kan det stilles krav til bærekraft, noe som miljøledelse og miljøfyrtårnsertifisering krever og legger opp til. Hvilke krav som skal stilles, vil avhenge av hvilke produkter og tjenester som skal anskaffes. Også ved mindre innkjøp kan bærekraft vektlegges.

Prioritere bærekraft og utslippsreduksjoner i forvaltning av kirkebygg, og vektlegge klimafotavtrykk ved nye kirkebygg

Som vist i klimafotavtrykksanalysen for 2017 utgjør utslipp fra bygg rundt 66 % av Den norske kirkes samlede utslipp. Størstedelen av disse utslippene er knyttet til kirkebygg. Medlemsundersøkelsen viser at bevaring av kirkebygg er viktig for det store flertallet av kirkens medlemmer. I en tid med økende fokus på bærekraft har det stor betydning at kirkebyggene driftes energieffektivt.

Forvaltning av kirkebygg i Den norske kirke skjer gjennom de kirkelige fellesråd på kommunenivå. Her vil samarbeid med kommunen, ikke minst om økonomi, legge rammer for investeringer for vedlikehold og drift, inklusive nødvendige omlegginger for redusert klimagassutslipp. Bærekraftig forvaltning av kirkebygg er slik i stor grad avhengig av hva det enkelte kirkelige fellesråd beslutter og har rom til å beslutte. Den norske kirke har samtidig andre incentiver som kan fremme bærekraftig omlegging i fellesrådene. Nasjonale midler til kirkebygg kan prioriteres til prosjekter som gir reduserte utslipp. Biskoper kan i sin behandling av kirkebyggsaker støtte løsninger som gir utslippsreduksjoner. Skal Den norske kirke få en mer bærekraftig forvaltning av kirkebygg, avhenger dette av at en rekke aktører prioriterer dette og deltar aktivt i de etablerte samarbeidsstrukturene.

Når nye kirkebygg skal godkjennes av departementet, skal Kirkerådet og gjeldende biskop gi skriftlig uttalelse som følger saken. I biskopens og Kirkerådets uttalelser kan kirkebyggets klimafotavtrykk i hele byggets levetid vektlegges.

Utvikle en arbeidsgiverpolitikk som fremmer bærekraft

Presteforeningen har tatt til orde for å arbeide med hvordan arbeidsgiverpolitikken i Den norske kirke kan bli mer bærekraftig. Det er enighet mellom KA og arbeidstakerorganisasjonene om at hensyn til miljø og klima skal være en del av partssamarbeid og medbestemmelse, og skal bidra til en bærekraftig utvikling som fremmer FNs bærekraftsmål. Det arbeides videre med å konkretisere dette i kommende forhandlinger av hovedtariffavtale og hovedavtale. Avtaleverket kan legge til rette for og stimulere til at virksomheten tar klima- og miljøbevisste valg på alle plan i alt fra innkjøp/anskaffelser, drift av bygg, valg av møteform, valg av reisemåte med mer. Kompensasjoner for ansatte kan brukes som incentiver for å fremme bærekraftige valg. Den norske kirke som arbeidsgiver kan være en pådriver for dette.

Bruke egen kapital til å fremme bærekraft

Den norske kirke har nasjonalt omkring 250 millioner kroner av egenkapitalen plassert i aksjer og andeler. I tillegg har en del sokn egen kapital plassert i aksjer, aksjefond og obligasjoner. Både investeringer og salg av aksjer påvirker hvilke bedrifter og teknologier som får gjennomslag i konkurransesituasjoner. Den norske kirkes kapital kan være et virkemiddel for å fremme bærekraftig utvikling. Globalt har det siden 2012 oppstått hundrevis av kampanjer som har som mål å trekke ut investeringer i fossilindustri og reinvestere i utvikling av alternative energikilder som sol- og vindkraft. Initiativtakere er både organisasjoner, byer og regioner, universiteter, kirker og religiøse institusjoner. Sommeren

2014 annonserte Kirkenes Verdensråd at man ikke lenger vil investere i fossil industri¹⁷. Den norske kirke deltar i Church Investors Group, som samler mange av de største kirkelige investorene i Europa, for å kunne jobbe godt med disse problemstillingene. Kirkerådet vedtok i januar 2018 i sak KR [09/18](#) om Kapitalforvaltning, både en investeringsstrategi og retningslinjer for slike investeringer. Det er innenfor disse rammene Den norske kirkes egenkapital kan brukes til å fremme bærekraft.

Gjøre Den norske kirke klimanøytral fra 2030 ved at virksomheten kompenserer for egne utslipp

Klimanøytralitet kan oppnås enten ved å redusere egne utslipp eller ved å kompensere for utslipp. Globalt oppnås klimanøytralitet når alle klimagassutslipp oppveies av opptak eller fjerning av de samme klimagassene fra atmosfæren. FN definerer klimanøytralitet som en trestegs prosess: måling av utslipp, reduksjon av utslipp og kompensering for de utslippene man ikke klarer å redusere selv. Dette skiller begrepet fra begrepene «nullutslipp» og «fossilfri», hvor alle utslipp er fjernet. Gjennom klimafotavtryksanalysene måler Den norske kirke egne utslipp. Utslipp kan også måles knyttet til enkelte utslippskategorier: f. eks. tilbyr flere reisebyråer at det beregnes utslipp for reiser bestilt gjennom byrået. Slik kan bestiller få en årlig oversikt over utslipp knyttet til reiser.

En virksomhet som setter en pris på egne utslipp, vil ha en økonomisk motivasjon for kutte utslippene. Svenska kyrkan har vedtatt å bli klimanøytral fra 2030 ved å kompensere for egne utslipp¹⁸. Kvotepriisen var i 2019 155 kr for tonn co2¹⁹. Dersom kvotepriisen er den samme i 2030 og Den norske kirke evner å halvere sine utslipp fram mot dette året, vil utgiftene til et klimanøytralt trossamfunn totalt være på ca 8,5 millioner kroner.

Kirkens samfunnsansvar og påvirkningsmulighet

Etter over 50 år med fokus på miljø og klima i Den norske kirke, er saken blitt enda mer aktuell. Den er nå en av de viktigste utfordringene verden står overfor. Det haster å snu utviklingen i en bærekraftig retning. Skal vi nå de mål som verdenssamfunnet har satt seg gjennom Parisavtalen og bærekraftsmålene, må alle bidra. Trossamfunnene har et særlig ansvar for å løfte fram miljø- og klimakrisens moralske aspekter og synliggjøre tro og håp som drivkraft for endring.

Den norske kirkes tilknytning til den globale økumeniske bevegelsen, i særlig grad gjennom medlemskapet i Kirkenes verdensråd (KV) og Det lutherske verdensforbund (LVF), har helt fra starten av vært viktig for kirkens grønne engasjement. Søsterkirker i Sør sin vektlegging av rettferdighet og fattigdomsfokus, sammen med innsikten fra urfolk, har bidratt til at «klimarettferdighet» er blitt retningsgivende for kirkens klima – og miljøengasjement. Økumenisk deltakelse, de senere år også interreligiøst samarbeid, ved FNs klimatoppmøter har vært en svært viktig påvirkningsmulighet. Den norske kirke har vært aktivt med i dette, som observatører under FN-møtene, og vi har vært en pioner i interreligiøst klimasamarbeid. Pave Frans' miljøengasjement har også bidratt til at verdens politiske ledere nå lytter til religiøse lederes moralske stemme og erkjenner at skal man nå fram til endring på grasrota er trossamfunnene avgjørende viktige. Kirker og andre trossamfunn har en særlig viktig rolle gjennom sin globale organisering og tilstedeværelse i lokalsamfunn over hele verden. Den norske kirke bør, med sin kompetanse og ressurser, derfor satse videre på å bidra til internasjonalt økumenisk og interreligiøst samarbeid på dette feltet. Kirkens tro og spiritualitet, sammen med diakonien, er et viktig supplement til politikeres handlingsrom og miljøfaglig kompetanse og teknologiutvikling.

Den norske kirke har med mandat fra Kirkemøtet og Mellomkirkelig råd arbeidet med politisk påvirkning gjennom innspill til offentlige høringer og partiprogrammer. Konkrete innspill formuleres ofte sammen med andre organisasjoner, som for eksempel i arbeidsgruppene for klima, bærekraftsmålene eller biologisk mangfold under Forum for Utvikling og Miljø

---

¹⁷ <https://www.theguardian.com/environment/2014/jul/11/world-council-of-churches-pulls-fossil-fuel-investments>

¹⁸ <https://www.svenskakyrkan.se/filer/acc6dde3-3be7-413b-9ae4-8e5a2286229d.pdf>

¹⁹ <https://www.miljodirektoratet.no/ansvarsomrader/klima/co2-kompensasjon/>

(ForUM)²⁰. Norges Kristne Råd, Kirkens Nødhjelp og misjonsorganisasjoner er viktige samarbeidspartnere. Rettferdskonferansen er blitt et av de bredeste økumeniske samarbeidstiltakene, og den har potensial til å bli et viktig møtested for kompetansebygging, samarbeid og påvirkningsmuligheter. Både stats- og utviklingsministeren har deltatt på denne konferansen.

Kirkens tilstedeværelse og påvirkningsmulighet i det offentlige rom betinger en helhetlig teologisk refleksjon og god kirkelig hverdagspraksis. Synergien mellom indre bevisstgjøring, teologisk refleksjon og spiritualitet og handling gjennom grønne menigheter, grønn trosopplæring, og djervt samarbeid med andre aktører, gir troverdighet. Grønn og bærekraftig tenkning og praksis må integreres i alle fagfelt og på alle nivå i kirken, noe som er krevende fordi saksfeltet er komplekst og vi er fortsatt på leting etter de gode løsninger på klimakrisenes mange utfordringer.

«Bærekraftsboka», som nå er trykt i flere opplag og utgitt på mange språk, er et godt eksempel på hvordan teologi og samfunnsengasjement kan holdes sammen slik at det inspireres til konkret handling. Boka viser seg å være en nyttig ressurs i lokale menigheters arbeid med å ta i bruk og synliggjøre kirkens kompetanse og relevans i realiseringen av bærekraftsmålene. De fleste bærekraftsmålene lar seg lett knytte an til kirkens samfunnsoppdrag, som gjennom generasjoner har kommet til uttrykk i arbeidet med diakoni, misjon og internasjonal solidaritet. Lokalt kan menighetene være viktige samarbeidspartnere for kommunenes arbeid med bærekraftsmålene. Her ligger det et stort potensial for kirkens aktive samfunnsengasjement og påvirkningsmuligheter. Bærekraftsmålene vil være en felles referanseramme for arbeidet med miljø – og klima i årene framover, både lokalt, nasjonalt og internasjonalt. En videreutvikling av boka og tilhørende nettsted er en prioritert oppgave framover.

Kirkens Nødhjelps fasteaksjon har en viktig funksjon som arena for bred mobilisering, også for miljø og klima. Fasteaksjonen har de senere år vist tydelig hvordan miljø- og klimautfordringene henger sammen med økonomiske og sosiale forhold, og hvordan det lokale og globale henger nøye sammen. Målet må være at alle menigheter deltar i Fasteaksjonen og at hele menigheten engasjeres, ikke bare konfirmantene.

Den norske kirkes klima- og miljøengasjement er en del av sivilsamfunnets mobilisering og kirken har i årevis hatt et nært samarbeid med miljøbevegelsen og andre aktører slik som ForUM, *Klimavalgalliansen*²¹ og *Broen til Framtiden*²². Det er nettopp i synergien mellom aktører og arbeidsformer at endring i det offentlige rom og omsorg for Guds skaperverk skjer.

Fram mot 2030 vil Den norske kirke særlig prioritere:

Utfordre norske myndigheter til å oppfylle forpliktelsene som ligger i Parisavtalen og bærekraftsmålene.

Myndighetene må styrke klimafinansieringen til både kutt, tilpasning, fornybarsatsing og biodiversitet i fattige og sårbare land. Det grønne skiftet kan potensielt være et skifte kun for de som har økonomiske midler til nye investeringer. Internasjonalt kan økende proteksjonisme og svake økonomier i sør utfordre kirken til enda sterkere solidaritet. Den norske kirke må være en pådriver for midler til omstilling også i fattige og sårbare land.

Øke bevisstheten om og vern av biologisk mangfold, både i eget arbeid og politisk påvirkningsarbeid

---

²⁰ Forum for utvikling og miljø (ForUM) er et religiøst og partipolitisk uavhengig nettverk som består av rundt 50 norske organisasjoner, deriblant Mellomkirkelig Råd. Se <http://www.forumfor.no/>

²¹ Klimavalgalliansen er en partipolitisk uavhengig allianse med 70 organisasjoner som mobiliserer for å få klima høyere opp på den politiske dagsorden. Se <http://www.klimavalgalliansen.no/>

²² Broen til framtiden er et samarbeid mellom fagbevegelsen, miljøbevegelsen og Den norske kirke som engasjerer seg for en politisk styrt omstilling som skaper 100 000 klimajobber og bremser oljeutvinningen. Alliansen arrangerer bl.a. årlige konferanser Se <http://broentilframtiden.com/>

Den nevnte rapporten fra FNs naturpanel om tilstanden til verdens biomangfold og økosystemer²³ trekker blant annet fram arealforvaltning og restaurering av natur som tiltak for å bevare økologisk mangfold. 1/5 av arter i Norge står på rød liste, som uttrykker at de kan bli utryddet de kommende årene. 90 % av disse trues av arealendringer. Som gravferdsforvalter i mange kommuner kan Den norske kirke ved kirkelige fellelråd ha en viktig rolle for å beskytte biologisk mangfold. Kirkerådet har i samarbeid med KA og gravplassrådgiveren utviklet en veileder for biologisk mangfold på gravplasser, og bistår kirkelige fellelråd som gjennomfører prosjekter på dette feltet. Dette arbeidet vil intensiveres de kommende årene. Også i politisk påvirkningsarbeid for å beskytte biologisk mangfold vil Den norske kirke ta en aktiv rolle.

I nært samarbeid med Kirkens Nødhjelp og de økumeniske organisasjonene ha særlig oppmerksomhet på internasjonalt samarbeid og solidaritet

Både nasjonalt og internasjonalt foregår det prosesser frem mot 2030 som forsøker å realisere mål for utslippsreduksjon og bærekraftig ressursforvaltning. FNs bærekraftsmål, EUs «Green Deal»²⁴, den norske regjeringens «Klimakur 2030»²⁵ og den svenske kirkens «färdplan for klimatet»²⁶ er eksempler for slike planprosesser. Den norske kirke vil være en pådriver for prosesser som fremmer bærekraft.

Lytte til urfolks kunnskap og erfaringer og prioritere naturvern i sårbare områder

I FNs rapport om tap av biologisk mangfold kommer utvalget med forslag til tiltak som kan bedre på situasjonen. Et av tiltakene er å fremme utdanning og kunnskap om bærekraftig forvaltning av naturen. Herunder peker de på viktigheten av at urfolks kunnskap inkluderes i myndigheters naturforvaltning. Dette gjelder særlig i områder hvor urfolk bor. Å lytte til urfolks kunnskap betyr konkret å arbeide for at urfolks tradisjonelle kunnskap inkluderes i myndigheters forvaltning av naturen. Kirkens Verdensråds eksekutivkomite har kommentert rapporten og påpekt at kirker har gode muligheter, kapasitet og ansvar for å medvirke til at tiltak som er foreslått i rapporten blir gjennomført¹⁶. I Norge er plikten til å inkludere tradisjonell kunnskap i naturforvaltning et krav i naturmangfoldloven. Det er likevel et stykke arbeid før man er helt i mål med dette når det gjelder inkludering av samisk tradisjonskunnskap.

På tross av lovens anerkjennelse av tradisjonell kunnskap, er det i praksis utfordrende for forvaltningen å ta i bruk samisk tradisjonell kunnskap. Kunnskapen er lite dokumentert og lite tilgjengelig i skriftlige kilder eller kartdata. Det er i tillegg varierende kunnskap hos forvaltningsmyndighetene om hva tradisjonell kunnskap betyr og hvordan man bør inkludere dette i beslutningsprosessene. Videre kan utfordringen være at man anser og nedgraderer tradisjonell samisk kunnskap til å være et partsinnlegg i arealrettighetsspørsmål, og ikke en del av kunnskapsgrunlaget²⁷. Den norske kirke har, slik Kirkens Verdensråd påpeker, gode forutsetninger og ansvar for å peke på manglende strukturer for ivaretagelse av samisk tradisjonskunnskap i naturforvaltningen.

---

²³ <https://www.miljodirektoratet.no/aktuelt/nyheter/2019/mai-2019/naturpanelet-akselererende-og-alvorlig-utvikling-for-naturen/>

²⁴ EUs green deal fra desember 2019 beskriver EUs klima- og miljøpolitikk som skal ivareta bærekraft i videre politikktutforming, gjennomføring og revisjon av eksisterende regelverk. Målet er klimanøytralitet i EU i 2050 og en mer bærekraftig og sirkulær økonomisk utvikling med mindre forurensning og lavere klimagassutslipp. Se <https://www.regjeringen.no/no/sub/eos-notatbasen/notatene/2020/feb/green-deal/id2689681/>

²⁵ Klimakur 2030 er en utredning fra januar 2020 for Norges regjering som viser hvordan ulike tiltak og virkemidler i ikke kvotepliktig sektor (blant annet transport, jordbruk, avfall og bygg og anlegg) kan gi minst 50 prosent utslippsreduksjon i ikke-kvotepliktige utslipp i 2030, sammenlignet med 2005. Se <https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/klimakur-2030/id2688432/>

²⁶ «Svenska kyrkans färdplan for klimatet» er en handlingsplan som sikter på klimanøytralitet for Den svenske kirken innen 2030. Se: <https://www.svenskkyrkan.se/pressmeddelande/fardplan-for-klimatet-antagen?publisherId=1344892&releaseId=3267494&channels=3116725,3240407&webid=1374643>

²⁷ Se Sametingets melding om areal, 2018

Utfordre til erkjennelse, omvendelse og endret atferd i møte med et truet skaperverk

Klima – og miljøkrisen må løses i samspillet mellom myndigheter og enkeltmennesker. Som borgere og forbrukere har den enkelte av oss et handlingsrom vi må være mer bevisst på. Dette handler også om kirkens troverdighet. Samtidig som vi arbeider for interne tiltak og politisk overfor myndigheter må vi oppmuntre våre medlemmer til erkjennelse, omvendelse og endret atferd. Når pave Frans hevder at klimakrisen primært er handler om moral, er dette et kall til kirkene om å gi etisk veiledning og vise til konkrete handlingsalternativer.

Dette er et landskap som den kristne kirke kjenner godt. Kirken har teologi og tradisjon for å kalle til omvendelse bort fra alt som truer livet, til et liv i felleskap med Gud, medmennesker og skaperverket. Kirken har forkynt enkeltmenneskets ansvar, men også nåde, fellesskap og håp. De kommende årene må Den norske kirke hente fram disse erfaringene og anvende dem i møte med fellesskap og enkeltmennesker. Når menneskehetens handlinger truer alt det skapte, kan ikke kirken tie. Samtidig er kirkens kall ikke å stemple og støte bort, men å utfordre og invitere til fellesskap. Selv om det kreves rask handling for klima, må kirken lytte til mangfoldet av berørte stemmer, til urfolk, streikende ungdommer, oljearbeidere, bønder og andre som er redde og usikre i møte med store endringer og vanskelige omstillingskrav. Kirken må legge vekt på lange linjer og helhetsperspektiver for alle skapninger, økosystemer og mennesker. Kirken må fremme bærekraftige løsninger som tar vare på helheten i skaperverket, inkludert menneskers velferd. Kirken må utfordre til forsakelse og invitere til et liv i forsoning med alt det skapte.

Dersom kirken ikke klarer å sannsynliggjøre at et liv bedre i samsvar med bærekraft er et bedre liv, blir ikke mennesker motivert til endring. Kirken må gi konkret innhold til håpet om at endring til noe bedre er mulig. Kirken har lenge arbeidet med å rette søkelyset mot vårt overforbruk og grådighet. Sammen med organisasjoner på miljøfeltet er det laget gode veiledninger for et enklere og mer miljøvennlig liv. Nylig har Det norske misjonsselskap gitt ut et hefte som tar opp grådighet. Det mangler ikke på ressurser og råd, nå må Den norske kirke ta disse i bruk og gjøre de tilgjengelig for medlemmene.

Dette er også fokus som er sentralt i Kirkenes verdensråds arbeid med urfolkssaker. I flere sammenhenger har det vært viktig med arbeid med klima, en uttalelse er fra møte i Kirkenes verdensråds sentralkomiteé i Trondheim i 2016 hvor kirker ble oppfordret til å være bevisste og være på forkant når det gjelder å ta vare på Skaperverket: «*Urges member churches and ecumenical partners to be intentional and proactive about protecting God's creation and the earth by acting to counter climate injustice.*» Uttalelsen som sentralkomiteen vedtok ble utarbeidet av urfolkskonferansen i Trondheim i juni 2016, med tema «*Reconciliation Processes and Indigenous Peoples: Truth, Healing and Transformation*»

Dette ble også grundig begrunnet i en uttalelse fra en ungdomskonferanse, Indigenous Youth´ Pre-conference, i forkant for urfolkskonferansen: «*Our holistic worldviews challenge a Westernised focus on the individual, and centre a life-giving interconnectedness with the Earth, and all of God's Creation. Our collective responsibility for the Environment is what defines us as Indigenous Peoples. To us, neglecting the Environment equals an active attack on our Indigenous understanding of our spirituality.*»

Samisk kirkeråd viser også til at Kirkerådet vedtok i 2018 Den norske kirkes Retningslinjer for samfunnsansvarlig finansforvaltning, disse slår fast at "Den norske kirke skal være en ansvarsfull investor som etterstreber å ha en finansportefølje som er i tråd med kirkens etiske grunnholdninger", og videre "Den norske kirke skal etterstrebe investeringer som fremmer (1) forretningsmessig skikklighet, (2) respekt for menneskerettigheter, med særlig fokus på rettigheter til urfolk og barn og (3) ansvarlig og bærekraftig drift med hensyn til ansatte, miljø, klima og lokalsamfunn.

Videre heter det også at “Den norske kirke skal ikke investere i selskaper som “bidrar til grov miljøforurensning og/eller reduksjon av biologisk mangfold, (2) bidrar til grove brudd med sentrale FN-og ILO-konvensjoner om menneskerettigheter, spesielt urfolks rettigheter og barns rettigheter”

I sum vil dette også si at man må vise varsomhet i når man investere i selskaper som fremmer klimavennlig teknologi som samtidig virker negativ på urfolks rettigheter. Dette forholdet ble også fulgt opp med Samisk kirkeråds vedtak 17. juni 2020 der rådet sier “at utbygginger av vindindustri er trusler mot menneskeliv og menneskers kultur i utvidet forstand. Dette handler om grunnlaget for samers liv og samisk kulturs overlevelse.” For å bevisstgjøre menigheter om de retningslinjene som Kirkerådet har vedtatt, foreslås det at dette blir spesifisert i punktet om forvaltning av egenkapital.

I saksdokumentet er det beskrevet hvilke utfordringer som fremdeles er til stede når det gjelder å inkludere urfolks tradisjonskunnskap i de vedtak som gjøres i naturforvaltningssaker. Det gjøres også rede for hvordan kirken kan ha en rolle i å peke på dette overfor myndigheter. Det foreslås derfor å endre på vedtakspunktet om å lytte til urfolk slik at det blir klarere at kirken vil utfordre myndigheter til å inkludere urfolks kunnskap i sine beslutninger.

Økonomiske/administrative konsekvenser

De økologiske, humane og økonomiske konsekvensene av klimaendringer og tap av biologisk mangfold er enorme. Det er særlig mennesker i sør og kommende generasjoner som må betale prisen. Den dramatiske situasjonen må gjenspeiles i Den norske kirkes tiltak. For Kirkerådets og bispedømmenes del må dette i første omgang konkretiseres i årsplaner og budsjetter for årene 2022-2030.